

عنوان مقاله:

اثربخشی آموزش گروهی درمان شناختی- رفتاری بر فرسودگی شغلی و رضایت شغلی در پرستاران

محل انتشار:

مجله مطالعات روانشناسی و علوم تربیتی، دوره 4، شماره 22 (سال: 1400)

تعداد صفحات اصل مقاله: 14

نویسنده:

احمد باور - کارشناسی ارشد روانشناسی بالینی

خلاصه مقاله:

رضایت شغلی یکی از متغیرهای مهم در ارزیابی سلامت کاری است. بدیهی است که با توجه به اینکه نارضایتی و ترک شغل از جمله مواردی است که در دنیای امروز افزایش یافته و یکی از عوامل تاثیر گذار بر آن فرسودگی شغلی افراد است، بنابر این تحقیق حاضر می‌کوشد تا اثر بخشی آموزش گروهی درمان شناختی- رفتاری بر فرسودگی شغلی و رضایت شغلی در پرستاران را بررسی کند. روش مطالعه نیمه تجربی با طرح پیش آزمون و پس آزمون با گروه کنترل بود. جامعه آماری شامل پرستاران بیمارستان های دولتی شهر بجنورد بود که ۳۰ نفر از آنها با روش نمونه گیری در دسترس انتخاب شدند و به طور تصادفی در دو گروه آزمایش و کنترل (هر گروه ۱۵ نفر) جایدهی شدند. ابزار پژوهش پرسشنامه رضایت شغلی پاول دی اکسپکتور (۱۹۹۷) و پرسشنامه فرسودگی شغلی مسلج (۱۹۸۵) بود. آموزش در ۹ جلسه ۶۰ دقیقه ای به صورت ۲ بار در هفته برای گروه آزمایش برگزار شد ولی گروه کنترل مداخله ای دریافت نکرد. یک ماه بعد از اتمام آموزش، پس آزمون برای هر دو گروه اجرا شد. داده ها با استفاده از تحلیل کوواریانس نشان دادند که آموزش گروهی درمان شناختی- رفتاری توانسته در سطح $P < 0.01$ باعث کاهش فرسودگی شغلی و افزایش رضایت شغلی شود. بنابر این می توان این طور نتیجه گیری کرد که: از آموزش گروهی درمان شناختی- رفتاری برای افزایش رضایت شغلی و کاهش فرسودگی شغلی در پرستاران می توان استفاده کرد.

کلمات کلیدی:

درمان شناختی، رفتاری، رضایت شغلی، فرسودگی شغلی، پرستاران

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1526336>

